

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

SHUTTERSTOCK

mình có sẽ không dễ dàng “hâm mộ” cuộc sống của người khác. Những điều khiến họ bận tâm là sự vui tươi của con cái, là sức khỏe của cha mẹ, là sự thuận hòa của vợ chồng. Họ quý trọng những gì mình đang có, dụng tâm sống tốt mỗi ngày.

Họ không vì cuộc sống của người khác mà rước phiền não cho bản thân, lại càng không ôm oán hận với thế giới bên ngoài. Sống biết đủ, sống bình thân là một loại trí tuệ.

4. Không dễ dàng tức giận

Phụ nữ thông minh, tao nhã biết kiểm soát, kiểm chế được cảm xúc của bản thân. Họ hiểu được khác chế và ẩn nhẫn, chân thành đối đãi với người khác, sẽ không dễ dàng nổi nóng tức giận. Họ càng không tức giận vô duyên vô cớ khiến bản thân trở thành người khó coi.

Đối với phụ nữ tao nhã, “giáo dưỡng” là tấm danh thiếp mà họ luôn mang theo bên mình. Khi ở cùng bạn bè, họ luôn ôn nhu, chan hòa. Trước mặt người bề trên, họ luôn có lễ tiết, biết tiến biết thoái. Người phụ nữ như vậy, khi gặp sự tình không thuận, khi bị người khác gièm pha cũng có thể cười, dùng tấm lòng bao dung mà đối đãi với thị phi.

5. Đối xử tốt với bản thân

Một người phụ nữ có thể không đủ xinh đẹp nhưng cần có thân thái, điệu bộ nhất định phải dễ coi. Phụ nữ tao nhã luôn bảo trì được tâm trạng tốt, tâm thái lạc quan, yêu đời. Vô luận gặp phải nghịch cảnh gì, họ cũng đứng cảm tìm cách thoát ra, không buông thả bản thân.

Người ta nói: “Tướng do tâm sinh”, khi tâm thái thay đổi, hoàn cảnh cũng cải biến. Bởi vậy, phụ nữ cần biết đối xử tốt với bản thân, đặc biệt là luôn biết “gột rửa” tâm linh của mình. Phụ nữ kiếm được nhiều tiền, có được nhiều tri thức nhưng không biết cách chăm sóc tốt bản thân, bồi dưỡng tâm linh cũng sẽ không phải phụ nữ thông minh.

6. Giữ tâm cân bằng

Vì sao phụ nữ tao nhã luôn toát ra vẻ bình hòa, cử chỉ thư thái? Đó là bởi vì, người có nội tâm bình hòa, cân bằng sẽ không dễ dàng thấp thỏm, lo lắng. Dù hoàn cảnh có thế nào, họ cũng có thể yên tĩnh chuyên tâm theo đuổi lý tưởng và đạt được mục tiêu. Đá tọa (ngôi thiền) là cách hữu hiệu giúp tâm tình bình tĩnh.

Nhà văn, nhà báo Pico Iyer từng viết rằng, ngôi thiền đem thế giới nội tâm tiếp cận sự thân bí, giúp lòng ta tĩnh lặng, khoan thai... Điều này sẽ “khơi dậy hạnh phúc thực sự trong bạn, làm cuộc sống bạn thay đổi.”

7. Sống cho hiện tại

Người ta thường nói, thời gian trôi nhanh như bóng câu qua cửa sổ, trong nháy mắt đã trôi qua. Phụ nữ có nội tâm tươi đẹp càng hiểu phải sống tốt ngay ở hiện tại. Họ cho dù không thông minh nhưng cũng luôn luôn thanh tịnh.

Nhân sinh trên đời, có mất cũng có được, có vui cũng có buồn. Người phụ nữ hạnh phúc vui với những điều đáng yêu của bản thân, không có phụ mỗi một tác thời gian, cũng không lãng phí những niềm vui mà cuộc sống ban cho. Họ thông dong mà ôn nhu, kiên cường lại quả cảm, kỳ vọng ở tương lai nhưng không tưởng tượng những điều huyền ảo để thất vọng về cuộc đời.

Để trở thành người phụ nữ tao nhã

AN HÒA

Các bạn nữ độc giả thân mến, nếu bạn cảm nhận được sự tuyệt diệu của từ ngữ “người phụ nữ tao nhã” thì bài đọc ngắn sau đây có thể giúp ích cho bạn.

1. Bình thân

Người ta nói, áp lực là kẻ thù của con người, đặc biệt là đối với sắc đẹp và tinh thần của người phụ nữ. Những người phụ nữ xinh đẹp, bản lĩnh thường sẽ biết cách giảm bớt áp lực cho bản thân. Cho dù thân ở trong nghịch cảnh, họ đều thân nhiên, xem nhẹ mà đối mặt, không quan tâm thiệt hơn.

Phụ nữ trong tâm không ôm nỗi oán hận, cũng không than trách, vô luận là thế sự biến đổi ra sao vẫn tin tưởng rằng những điều không tốt đẹp rồi sẽ qua đi, điều tốt đẹp sẽ tới, như thế họ có thể có được sự bình

thần trong tâm.

Phụ nữ có tri thức, không vì một chút thành tựu của bản thân mà đắc chí, không khoe khoang hay đố kỵ với thành tựu của người khác, họ bình thân sống cuộc sống của chính mình.

2. Rộng lượng

Có câu nói rất hay rằng: “Bạn càng bao dung bao nhiêu thì cuộc sống sẽ càng tốt đẹp bấy nhiêu, bạn càng không tính toán bao nhiêu thì càng khoan khoái bấy nhiêu.”

Phụ nữ càng thành thực sẽ càng bao dung hơn, có cái nhìn rộng mở hơn. Vì thế, nội tâm của họ sẽ càng thông thấu hơn. Họ hiểu rằng, hiện tại chịu thiệt chính là tích phúc báo về sau, hiện tại chịu thương tổn chính là khiến cho bản thân ngày càng trưởng thành hơn.

3. Biết đủ, biết thỏa mãn

Trong cuộc sống ồn ào náo nhiệt, phụ nữ biết đủ, biết thỏa mãn với những gì

Đối với phụ nữ tao nhã, “giáo dưỡng” là tấm danh thiếp mà họ luôn mang theo bên mình. Khi ở cùng bạn bè, họ luôn ôn nhu, chan hòa. Trước mặt người bề trên, họ luôn có lễ tiết, biết tiến biết thoái.

Những nguyên tắc giúp mối quan hệ vợ chồng được bền lâu

THƯỜNG XUYÊN

1. Lựa chọn nửa kia phù hợp

Bởi vì nhiều lý do mà chúng ta sẽ có cảm tình tốt với một vài người nào đó, có thể họ khiến bạn nghĩ đến ai đó trong quá khứ hoặc làm cho bạn cảm thấy họ rất quan trọng. Khi tìm kiếm nửa kia, bạn đều phải luôn cẩn thận cân nhắc về tính cách, nhân phẩm, giá trị quan, tâm tính, lời nói hành động của người đó có phù hợp hay không, cũng như các mối quan hệ xã hội của họ.

2. Hiểu suy nghĩ của nửa kia về mối quan hệ vợ chồng

Những người có hoàn cảnh sống khác nhau về mối quan hệ vợ chồng, từ đó dẫn đến đôi bên dễ xảy ra xung đột. Những người không thành thật thường tạo lời ngon tiếng ngọt để khiến đối phương bị ảo tưởng, hẳn là bạn sẽ không muốn yêu đương với những người như vậy, vậy nên cần hiểu suy nghĩ của nửa kia về mối quan hệ vợ chồng.

3. Đừng nhầm lẫn giữa tình yêu và tình dục

Đặc biệt là khi nam nữ vừa mới hẹn hò, sự hấp dẫn và cảm động về tình dục thường bị nhầm lẫn là tình yêu. Hãy kiên trì giữ gìn trước hôn nhân, đây là nền tảng của một cuộc hôn nhân hạnh phúc.

4. Hiểu mong muốn của bản thân và bày tỏ rõ ràng với nửa kia

Quan hệ vợ chồng không phải là trò chơi giải đố, có rất nhiều người (cả vợ và chồng) không dám bày tỏ mong muốn của bản thân, thậm chí là che giấu chúng, khi nửa kia chưa thể đáp ứng được nhu cầu chưa nói ra của mình thì sẽ cảm thấy rất thất vọng và phẫn nộ. Vợ chồng với nhau chỉ khi dựa trên cơ sở chân thành thì mới có thể xây dựng được mối quan hệ thân thiết, nửa kia không thể nào tự nhiên đoán trước được tâm tư của bạn. Đối với những người rất độc lập, việc mở miệng yêu cầu không phải là một việc dễ dàng, phải luyện tập nhiều hơn. Nếu bạn bày tỏ với đối phương: "Em/anh cần sự giúp đỡ của anh/em..." thì sẽ khiến người kia cảm thấy mình được xem trọng và có giá trị.

5. Tôn trọng lẫn nhau

Dù ở nhà hay ở bên ngoài, hành động cử chỉ phù hợp sẽ khiến nửa kia luôn tôn trọng bạn. Đôi bên kính trọng lẫn nhau là điều cần có của một mối quan hệ tốt đẹp.

6. Hai người là một nhóm

Hai cá thể độc lập mang theo quan điểm và thế mạnh khác biệt, đây chính là ưu thế và giá trị mà sự khác biệt của

hai người mang đến.

7. Xử lý sự khác biệt của hai người một cách ôn hòa

Đây là điều tiên quyết để mối quan hệ vợ chồng thân thiết được thành công, việc tránh xung đột hoàn toàn không phải là đang giải quyết sự bất đồng ý kiến giữa hai người. Không cùng ý kiến hoàn toàn sẽ không khiến mối quan hệ của hai người xấu đi, nhưng vết thương do cãi và lời gây tổn thương đến thế giới của hai người. Cảm giác tiêu cực là điều khó có thể tránh được khi bất đồng ý kiến, bạn phải học cách làm sao để giải quyết chúng.

8. Nói ra suy nghĩ trong lòng mình

Nếu như không hiểu hoặc không thích cách làm nào đó của nửa kia, bạn nên bày tỏ vấn đề ra để hiểu nguyên nhân mà đối phương làm như thế, đừng tự cho rằng mình đã hiểu đối phương mà "tự cho mình là đúng", "đương nhiên là như vậy", việc này ngược lại sẽ trở thành trở ngại trong mối quan hệ của đôi bên.

9. Kịp thời giải quyết khi xuất hiện vấn đề

Đừng để sự oán hận bên rề âm ỉ giữa đôi bên. Đa phần những mối quan hệ vợ chồng xảy ra vấn đề đều là bởi vì từng chịu tổn thương về tình cảm trong quá khứ, trao đổi không ổn thỏa hoặc không thể cùng trò chuyện khiến đôi bên dễ phòng lẫn nhau, thậm chí trở thành "người lạ" hoặc đối đầu nhau. Giữa vợ chồng có thể bày tỏ ý kiến của bản thân một cách chân thành, chấp nhận cảm nhận và sự khác biệt của nhau sẽ làm tăng cảm giác thân thiết.

10. Lắng nghe

Dùng tâm lắng nghe, tránh ngắt lời,

hãy thử nhìn vấn đề từ góc độ của nửa kia và đôi khi gạt đầu, mỉm cười để đáp lại. Việc lắng nghe mang đến cơ hội tốt nhất để đôi bên tin tưởng lẫn nhau, khi chân thành lắng nghe nửa kia than thở hoặc chia sẻ những việc họ quan tâm, đừng dùng thành kiến và những lời phê bình, chỉ trích... Đa phần chỉ cần lắng nghe là đã giải quyết được phần nửa vấn đề rồi.

11. Cố gắng duy trì sự thân thiết

Sự thân thiết không tự nhiên sinh ra, đây là mối quan hệ duy trì cả một đời nhờ vào việc thường xuyên quan tâm đối phương. Hãy thì thăm trò chuyện khi nằm bên cạnh nhau nhiều hơn, bạn cần phải chân thành, khoan dung, mở lòng, tin tưởng, chia sẻ hy vọng và ước mơ với nhau. Nếu đôi bên không có cảm giác thân thiết thì rất dễ xảy ra sự thay đổi về tình cảm.

12. Nhìn xa trông rộng

Hôn nhân là lời hứa mà đôi bên đồng ý gìn giữ một đời. Hãy nhớ thường xuyên nhìn lại mục tiêu của các bạn, xem liệu mơ ước của nhau có còn cùng chung một con đường hay không.

13. Xin lỗi

Bất cứ ai cũng đều sẽ phạm sai lầm, việc cố gắng bù đắp là rất quan trọng. Quan hệ hôn nhân rất có thể là vụng về, buồn cười, thậm chí là trở trêu, nhưng chịu bù đắp lại sau khi cãi và là cực kỳ quan trọng đối với những cuộc hôn nhân vui vẻ. Tuyệt đối đừng đi ngủ trong trạng thái tức giận, hãy cố gắng đối xử với nhau một cách nhẹ nhàng.

14. Dựa vào nửa kia một cách vừa phải

Dựa vào nửa kia một cách vừa phải là điều tốt, nhưng hoàn toàn dựa dẫm thì lại dễ dẫn đến việc đôi bên không vui. Vợ chồng là hai vòng tròn, là một khối tâm linh tương thông nhưng cũng cần không gian và thời gian độc lập cá nhân. Việc xây dựng niềm vui và sự tập trung cá nhân trong công việc, cuộc sống và khi rảnh rỗi có thể giúp bạn tự khẳng định mình, như vậy mới không dẫn đến việc quá dựa dẫm vào đối phương, gây nên áp lực cho nhau, cũng như có tác động tích cực đối với mối quan hệ thân thiết.

15. Giữ tự trọng

Khi bạn trân trọng bản thân mình, người khác cũng dễ dàng thích bạn, vậy quanh bạn hơn. Nghiên cứu cho thấy khi người ta đảm nhiệm càng nhiều vai trò thì càng tự trọng hơn. Bạn có công việc ý nghĩa, dù có lương hay tình nguyện, lâu dần sẽ xây dựng con đường tự tin quan trọng.

Mang đến những sở thích mới từ thế giới bên ngoài để làm phong phú mối quan hệ giữa hai người. Càng nhiệt tình, chịu chia sẻ trong cuộc sống, mối quan hệ vợ chồng sẽ càng đủ đầy. Bạn mong chờ nửa kia có thể đáp ứng tất cả nhu cầu của bạn là thiếu thực tế.

16. Sát cánh bên nhau trong lúc khó khăn

Phải biết rằng mối quan hệ nào cũng có những lúc thăng trầm, không thể cứ mãi thuận buồm xuôi gió được. Trong lúc khó khăn, cùng nhau vượt qua sẽ khiến hôn nhân càng thêm bền chặt. Khi quan hệ hôn nhân không được êm ấm, hãy dùng cơ hội này như một tấm gương để nhìn lại bản thân, tìm ra nguyên nhân đã dẫn đến mối quan hệ như thế này.

Đừng nghĩ đến việc bỏ chạy khỏi mối quan hệ này, bởi vì dù bạn có đổi một nửa kia khác, bạn vẫn sẽ lặp lại lỗi cũ. Trước khi thay đổi mối quan hệ thì hãy thay đổi bản thân đã.

17. Tình yêu không phải là tuyệt đối

Cần hiểu rằng tình yêu không phải là tuyệt đối, mà là một loại cảm giác, có lên có xuống, phải xem các bạn đối xử với nhau ra sao. Nếu bạn học được cách tương tác mới, cảm giác ngọt ngào này vẫn sẽ trở lại, thậm chí còn mãnh liệt hơn trước.

Mối quan hệ thân thiết là quá trình không ngừng điều chỉnh, thay đổi theo sự thay đổi của hai người, đây thử thách và chông gai, nhưng cũng đây những giây phút ngọt ngào hạnh phúc. Nếu đôi bên đều làm tốt vai trò của mình, dùng lý trí để trò chuyện và thấu hiểu, đối xử dịu dàng tình cảm với nhau; khi gặp phải khó khăn hoặc xung đột biết tìm ra được cái sai của bản thân thì tình cảm vợ chồng bền vững theo thời gian hoàn toàn không hề khó.

6 cách dễ dàng để đơn giản hóa cuộc sống của bạn

Khi mọi thứ trở nên phức tạp, hãy đơn giản hóa chúng

BARBARA DANZA

Thế giới là phức tạp. Trong cuộc sống ngày qua ngày của mình, bạn không thể kiểm soát mọi điều của thế giới, nhưng bạn có một câu nói cho từng ngày của mình.

Khi mọi thứ trở nên phức tạp, hãy đơn giản hóa chúng.

Đơn giản hóa những điều nhỏ nhặt trong cuộc sống của mình khiến bạn giảm bớt căng thẳng, suy nghĩ thông thấu, năng suất hơn, sức khỏe cải thiện và tận hưởng sự yên bình trong tâm hồn. Việc đơn giản hóa giúp trí tuệ và tinh thần của bạn có thể nghỉ ngơi, bình tĩnh và đơn giản là sống thư thái trong từng khoảnh khắc.

Đây là 6 cách dễ dàng để đơn giản hoá cuộc sống:

Đọn dẹp

Nếu môi trường bên ngoài của bạn bị lộn xộn và bừa bãi thì môi trường bên trong người bạn cũng sẽ y như thế. Hãy bắt đầu với một không gian rất nhỏ, chẳng hạn như mặt bàn, tủ ngăn kéo, túi xách - và dọn hết những thứ bạn không còn cần hay yêu thích nữa. Làm sạch không gian và chỉ giữ lại những thứ có giá trị càng gọn gàng càng tốt. Hãy lau rửa sạch và cứ lặp lại như thế.

Với mỗi không gian nhỏ đã được dọn dẹp, hãy tận hưởng cảm giác được cải thiện và không gian thoải mái đã làm thông thoáng tâm trí bạn.

Cứ tiếp tục như vậy và biến nó thành một thói quen.

Chọn đồng phục

Giảm đi quyết định mệt mỏi mỗi ngày bằng cách chọn một bộ y phục thông dụng và kiên trì với việc đó. Loại quần áo nào là giản đơn nhất, phù hợp nhất sẽ theo bạn trong ngày? Hãy lấy nhiều loại màu khác nhau cho kiểu đó và coi như việc chọn y phục hàng ngày đã xong.

Nấu ăn một lần với số lượng lớn

Thay vì phải nấu mỗi bữa từ đầu đến cuối, hãy lên kế hoạch chuẩn bị cho các bữa ăn tiếp theo trong tuần tới. Thái hành ư? Hãy thái nhiều hơn lượng bạn cần cho bữa ăn mà bạn đang chuẩn bị để dự trữ sẵn cho những bữa tiếp theo. Nướng gà ư? Hãy nướng nhiều hơn lượng của ngày hôm nay để sử dụng lại cho các mục đích khác nhau trong tuần. Những món hầm lại được như canh, món hầm, và thịt hầm có thể chuẩn bị với các mẻ lớn để tiện dùng trong suốt tuần dài.

Chỉ một nỗ lực lớn ở nhà bếp có thể đem lại nhiều ngày hiệu quả nếu như bạn lên kế hoạch phù hợp.

Xem lại lịch trình các công việc

Liệt lịch các ngày đặc cho bản thân và các thành viên trong gia đình có thể làm cuộc sống trở nên phức tạp. Hãy tỉnh giác danh sách của bạn lại. Nhìn

Sau tất cả, đừng quên dành thời gian vui chơi.

lại và tự hỏi bản thân liệu điều nào đã

được lên lịch nhiều quá. Nếu là vậy thì hãy sắp lại lịch hoặc hủy bớt các cuộc hẹn, bản bạc thỏa thuận lại, và tạo ra lịch trình nhẹ nhàng và dễ quản lý hơn cho bản thân và gia đình.

Quay lại với những điều cơ bản

Hãy bảo đảm rằng bạn quan tâm những điều cơ bản cho hạnh phúc của mình. Uống nhiều nước. Ăn đủ chất dinh dưỡng. Ngủ đủ, ngủ sâu. Giúp các thành viên trong gia đình làm được tương tự vậy. Khi mọi thứ trở nên phức tạp, những điều đơn giản nhất là ném qua khỏi cửa sổ mở phức tạp ấy. Bạn chỉ cần để ý và ưu

tiên làm những điều cần thiết.

Hãy vui đùa

Đừng quên vui đùa. Khi trở nên vui, ý tưởng vui vẻ của người ta có thể sẽ rất khác so với người khác. Bảo đảm dành thời gian cho điều mà bạn thật sự thích vui. Tận hưởng niềm vui với những người bạn yêu mến. Duy trì mọi thứ một cách nhẹ nhàng. Hãy mỉm cười. Nếu bạn còn phân vân trong cuộc sống định những gì làm mình vui, những gì mang lại nguồn vui cho mình, thì hãy nhớ, đó thường là những điều đơn giản nhất.

Công Anh biên dịch

“Đừng bao giờ tự coi thường bản thân”

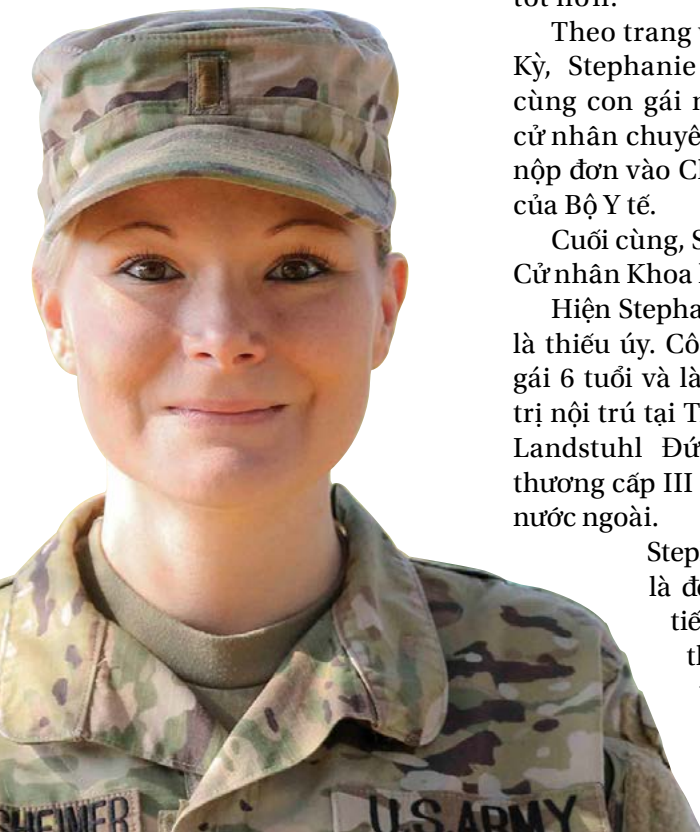
LOUISE BEVAN

Hiện Stephanie đã kết hôn và đang là thiếu úy. Cô là mẹ của một cô con gái 6 tuổi và làm việc trong khu điều trị nội trú tại Trung tâm Y tế Khu vực Landstuhl Đức.

“Lớn lên, tôi đã được bảo rằng tôi sẽ không thành công vì quá khứ của tôi. Điều đó chắc chắn thúc đẩy tôi chứng minh họ sai.”

Stephanie từng là nhân viên y tế phòng cấp cứu ở Hàn Quốc trước khi triển khai cùng Lực lượng Không quân Chiến đấu 101 tới Afghanistan.

Sau khi về nước vào năm 2014, cô phát hiện mình có thai. Stephanie chuẩn bị làm một bà mẹ đơn thân, đồng thời quyết tâm tiếp tục tiến bước trong cuộc sống và làm việc tốt hơn.

Theo trang web của Quân đội Hoa Kỳ, Stephanie chuyển đến Georgia cùng con gái nhỏ, hoàn thành bằng cử nhân chuyên ngành tâm lý học và nộp đơn vào Chương trình Nhập ngũ của Bộ Y tế.

Cuối cùng, Stephanie đã tốt nghiệp Cử nhân Khoa học về Điều dưỡng. Hiện Stephanie đã kết hôn và đang là thiếu úy. Cô là mẹ của một cô con gái 6 tuổi và làm việc trong khu điều trị nội trú tại Trung tâm Y tế Khu vực Landstuhl Đức - trung tâm chấn thương cấp III duy nhất của Hoa Kỳ ở nước ngoài.

Stephanie nói rằng con gái là động lực lớn nhất để cô tiếp tục đạt được những thành công trong công việc và vượt qua những định kiến về bản thân.

“Lớn lên, tôi đã được bảo rằng tôi

sẽ không thành công vì quá khứ của tôi. Điều đó chắc chắn thúc đẩy tôi chứng minh họ sai.”

“Sau khi có một cô con gái bé bỏng với đôi mắt nhỏ, cô bé nhìn tôi và nói: ‘Mẹ là anh hùng của con!’ Điều đó là động lực khiến tôi làm được nhiều hơn và tốt hơn.”

Theo National Foster Youth Institute, trên toàn Hoa Kỳ, chỉ có khoảng 50% thanh thiếu niên lớn lên trong hệ thống nhà nuôi dưỡng (foster care) tốt nghiệp trung học, dưới 3% tiếp tục học và tốt nghiệp đại học 4 năm.

Stephanie không muốn giới hạn bản thân trong những con số thống kê thất vọng như vậy. Cô hy vọng, sự khác biệt của mình sẽ truyền cảm hứng cho các cô gái trẻ đang trong hoàn cảnh khó khăn để họ kiên trì vượt qua thử thách.

“Đối với những cô bé đang lớn lên trong những tình huống tương tự như tôi, hoặc trong mọi tình huống, đừng bao giờ tự coi thường bản thân. Dù đang trải qua những gì trong cuộc sống, dù thiên hạ đang nói những lời gì, các em có thể làm được; các em không yếu đuối hơn bất cứ ai; các em thực sự mạnh mẽ như mọi người khác.”

Ngọc Thuận biên dịch

Phương pháp dạy trẻ: Lòng biết ơn là cội nguồn của phúc đức

THANH HÀ

Thế nào là đức?

Khi chúng ta ngồi xe buýt, mọi người đều nhường ghế cho người già. Rất nhiều người chúng ta đều có cảm giác không mệt, trái lại cảm thấy rất hạnh phúc, trong tâm rất dễ chịu, cảm giác rất vui. Đó chính là đức; đức có được khi làm việc tốt, từ việc bạn phải mất đi. Bạn mất đi vật chất, mất đi sự thoải mái trong một thời khắc ngắn ngủi; bạn vất vả nỗ lực, bao gồm cả việc người khác làm tổn hại đến lợi ích; bạn thông khổ nhưng vẫn không tính toán với người ta thì đều có được đức.

Chúng ta đều thích cảm giác đầm ấm của gia đình. Chúng ta cảm thấy như trở về ngôi nhà của mình khi phải đến một nơi xa lạ nhưng được mọi người ở đó đối xử giống như cha mẹ mình với mình. Ngay từ khi còn nhỏ, chúng ta đã được hưởng những thành quả mà bố mẹ trải qua nỗ

lực, gian khổ mới có được. Cái mà chúng ta được hưởng ấy chính là đức của bố mẹ.

Như vậy người đức dày có phải rất thông khổ? Không phải thế. Nó giống như cảm giác bạn nhường chỗ ngồi. Nó giống như khi bạn nhường ghế được phụ huynh nói: "Chào cô, cô cả ngày lo cho bao nhiêu trẻ như thế này, vất vả quá. Cảm ơn cô rất nhiều!" Khi đó, bạn cảm thấy rất dễ chịu trong tâm, thay cho mệt mỏi.

Đem lòng biết ơn chính là tràn quý đức

Tại sao cha mẹ cảm ơn giáo viên? Bởi vì người thầy/cô đã nỗ lực cống hiến, đã chăm sóc con họ bằng cả tâm lòng. Qua việc tận tâm dạy dỗ trẻ, người giáo viên có được đức; khi nói lời cảm ơn, cha mẹ đã thể hiện cái tâm biết trân quý đức.

Tất cả sự dễ chịu ấm áp chúng ta cảm thấy khi còn nhỏ đều do cha mẹ ban cho. Nếu chúng ta

không đem lòng biết ơn lại còn so bì: "Chán, bố mình ít tiền quá, bố nhà người ta kiếm được bao nhiêu tiền"; "Bố nhà người ta có công việc tốt, bố mình phải ở nhà cày ruộng"... thì đây chính là thiếu lòng cảm ân nghiêm trọng. Cha mẹ nếu không chịu lao động cực nhọc thì sao nuôi dưỡng được chúng ta? Do đó chỉ khi có lòng cảm ân, chúng ta mới cảm thấy rằng những gì mà chúng ta được hưởng đều đến từ bao nhọc nhằn gian khổ của cha mẹ. Nuôi chúng ta khôn lớn thật chẳng hề dễ dàng chút nào.

Có được thì phải mất, cái mất này chính là bỏ công sức. Khi bỏ công sức ra thì chúng ta sẽ có được đức. Tối hôm nay có cô giáo đi gặp bạn bè, có cô xem phim truyền hình, có cô lại ở nhà chuẩn bị bài. Cô giáo nào viết giáo án, hay nghĩ xem mình nên dạy như thế nào, hoặc làm một số giáo cụ. Người khác xem phim hoặc vui đùa, còn cô thì tìm xem dạy thế nào tốt hơn. Đó chính là bỏ ra công sức, chính là một dạng của "mất". Hôm sau lên lớp, có thể học sinh không nhận ra. Cô giáo này đã chuẩn bị 5 phương pháp, nhưng lên lớp chỉ chọn dùng 1 phương pháp tốt nhất.

Bỏ công sức ra rất nhiều tuy người khác khó cảm nhận thấy, nhưng người xưa nói: "Trên đầu 3 thước có Thần linh", "Người đang làm, Trời đang nhìn". Sẽ có người nói: "Ồi, cô giáo này sao mà dạy hay như thế nhỉ?" Đó là minh chứng cho những nỗ lực mà cô đã bỏ công sức ra rất nhiều.

Nội hàm văn hóa truyền thống vô cùng sâu sắc, có nhiều điều có thể khai tâm khai trí cho chúng ta: Hãy cho người khác nhiều hơn; Người bỏ ra công sức để người khác có được niềm vui thì đó chính là tạo phúc đức cho bản thân mình. Ví dụ như cái bàn này, chúng ta ngồi đây, là vì có người đã bày bàn ghế cho chúng ta. Nếu chúng ta rời đi không có ai thu xếp, thì những bàn ghế này sẽ rất bừa bãi. Nếu chúng ta mỗi người đều thuận tay xếp lại bàn ghế của mình, thì

cả phòng rất nhanh chóng trở nên gọn gàng ngay ngắn. Nếu chỉ có một người làm, chẳng phải cần nhiều tiền"; "Bố nhà người ta có công việc tốt, bố mình phải ở nhà cày ruộng"... thì đây chính là thiếu lòng cảm ân nghiêm trọng. Cha mẹ nếu không chịu lao động cực nhọc thì sao nuôi dưỡng được chúng ta? Do đó chỉ khi có lòng cảm ân, chúng ta mới cảm thấy rằng những gì mà chúng ta được hưởng đều đến từ bao nhọc nhằn gian khổ của cha mẹ. Nuôi chúng ta khôn lớn thật chẳng hề dễ dàng chút nào.

Chúng ta dạy để khi trẻ em làm bất kỳ việc gì thì trước tiên nên suy nghĩ đến người khác. Đó chính là đức, là noi gương hành xử của Thánh nhân. Như thế trẻ em sẽ hình thành một thói quen. Nếu bạn là thầy cô giáo, sẽ thấy nhẹ nhàng thoải mái hơn; bằng không khi bạn học, bạn sẽ phải nhắc nhở từng em xếp ghế của mình. Có khi chúng không nghe, tất cả đều chạy đi, bạn phải xếp từng chiếc ghế thì thật vất vả. Chờ xem việc này là việc nhỏ. Mỗi lớp học nhiều trẻ em như thế, và xây dựng thói quen tốt cũng không khó lắm.

Trẻ em rất dễ nghe lời; giúp trẻ em hình thành những thói quen tốt như thế này thì các thầy cô giáo chúng ta cũng sẽ bớt nhọc nhằn đi một chút. Như thế các thầy cô có nhiều sức lực hơn để nghiên cứu dạy học. Có thầy cô chuẩn bị bài rất tốt, nhưng vừa vào lớp thì đứa chạy chỗ này, đứa chạy chỗ kia, bạn phải chấn chỉnh trật tự. Bài học sẽ dạy thế nào đây? Phương pháp đó có dùng được không đây?

Hành vi thói quen và phẩm chất đạo đức của trẻ là vô cùng quan trọng. Tại sao chúng ta nói đức dục đứng đầu so với trí dục và thể dục? Tại sao chúng ta thấy sách "Đệ Tử Quy" giảng "Hiếu để trước"? Khi có lòng cảm ân, trẻ em mới hiểu được nỗi vất vả của cha mẹ, nỗi vất vả của thầy cô, thì chúng sẽ biết xếp bàn ghế ngay ngắn một chút. Khi mới đưa trẻ đều nghĩ như thế, thế thì bạn sẽ là người hạnh phúc nhất. Do đó trước tiên chúng ta cần dạy trẻ em hiểu được hạnh phúc, cảm nhận được niềm vui khi giúp đỡ người khác, khi làm người khác vui. Thế nên chúng sẽ làm một người con ngoan, một người trò giỏi, một công dân tốt. Sau này lớn lên, chúng ta mới người đều thuận tay xếp lại bàn ghế của mình, thì

Wi-Fi tại các trường học: Thử nghiệm với thế hệ kế tiếp

Các hệ thống vô tuyến thương mại khiến trẻ em tiếp xúc với các mức bức xạ cao nhất quốc gia

CONAN MILNER

Ngày nay, học sinh thay thế sách vở bằng máy tính, điện thoại, iPad và các thiết bị "thông minh" kết nối sẵn vào một cơ sở mạng không dây mạnh, cho phép các em truy cập mạng hầu như ở bất cứ nơi nào trong trường.

Thế nhưng mạng lưới không dây ấy lại có một nhược điểm nghiêm trọng. Các tiến sĩ và nhà khoa học cho rằng học sinh và giáo viên ở những trường học này đang mạo hiểm với sức khỏe của mình.

Các nguy cơ bức xạ

Tiến sĩ Martin Pall, Giáo sư Danh dự về hóa sinh và khoa học y khoa cơ bản tại Đại học tiểu bang Washington đã đưa ra một trường hợp nghiêm trọng về những nguy hiểm liên quan trong bài viết của ông có tiêu đề "Wi-Fi đe dọa nghiêm trọng đến sức khỏe con người", được công bố hồi tháng 7/2018.

Ông Pall cho biết, "Việc lắp đặt Wi-Fi vào các trường học trên toàn quốc có thể là mối đe dọa ở mức cao đối với sức khỏe của con cái chúng ta, cũng như các thầy cô giáo và bất kỳ giáo viên đang mang thai."

Bởi vì Wi-Fi xuất hiện khắp nơi từ tư gia cho đến những nơi công cộng, sự cảnh báo của ông Pall dường như khó mà làm rõ được. Và tất nhiên dẫn chứng của ông cũng thuyết phục: 23 nghiên cứu khoa học có kiểm soát chứng minh nhiều ảnh hưởng có hại của việc tiếp xúc với bức xạ Wi-Fi. Và đó chỉ là một phần nổi của tảng băng, có hàng tá nghiên cứu về những nguy hại của Wi-Fi vẫn chưa được đề cập trong bài viết.

Rủi ro về việc tập trung

Các chuyên gia cho rằng, các trường học đặc biệt đáng lo ngại bởi vì đó chính là nơi tập trung cao độ của bức xạ vô tuyến đã được tìm thấy hiện nay. Các trường học đã sử dụng hệ thống Wi-Fi mạnh hơn so với các hệ thống Wi-Fi phổ biến ở nhà hoặc ở tiệm cà phê. Những hệ thống thương mại này sử dụng vài bộ định tuyến hoặc "các điểm truy cập" xuyên suốt lớp học, thường là trần nhà trên đầu các học sinh. Bấy giờ lại thêm vào bức xạ phát ra từ tất cả thiết bị không dây hoạt động trên từng em học sinh, thì bạn sẽ thấy các em có đến 7 giờ đồng hồ một ngày chìm ngập trong bức xạ điện từ dày đặc này.

Tệ hơn nữa là những đứa trẻ ở trong vùng tập trung đáng kể bức xạ vô tuyến này lại càng dễ tổn thương hơn. So với người lớn thì trẻ em nhỏ hơn với sự não nhỏ và mỏng hơn. Vì thế bức xạ dễ thâm nhập vào và lan rộng hơn trong não. Vấn đề nữa là hệ thống miễn dịch và thần kinh của trẻ em vẫn còn phát triển. Ngoài ra, tế bào của trẻ em phân tách nhanh hơn, gây ra các rủi ro đột biến có thể dẫn đến ung thư.

Bệnh tật ở các trường học

Có Dafna Tachover là một cựu nhân viên viên thông đã trở thành luật sư bào chữa cho những người bị tổn hại bởi bức xạ không dây. Vụ kiện lên Tòa án Tối cao của cô

ở Israel đã dẫn đến các hạn chế đầu tiên về Wi-Fi ở các trường học trên toàn thế giới. Cô Tachover đã đưa ra bằng chứng về 200 trẻ em bị bệnh do sóng Wi-Fi chỉ trong sáu trường học.

Hiện tại ở Hoa Kỳ, cô Tachover cho biết mỗi tuần có đều được một số phụ huynh có trẻ em mắc bệnh từ hệ thống không dây của trường liên lạc. Có cho biết đã có các triệu chứng phổ biến nhất bao gồm đau đầu, tăng nhạy cảm với tiếng ồn, chảy máu mũi, các vấn đề về tập trung và trí nhớ, buồn nôn, kiệt sức và tăng động.

Cần bệnh cấp tính hoặc mãn tính đối với bức xạ không dây được gọi là bệnh nhạy cảm điện từ. Đó là căn bệnh tương tự mà Hải quân Hoa Kỳ gọi là "bệnh vi sóng", những người lính làm việc với các công nghệ như ra-đa trong một thời gian dài cũng xuất hiện triệu chứng tương tự. Căn bệnh này được đặt tên cho các tần số vi sóng hỗ trợ công nghệ không dây. Những người mắc bệnh vi sóng không thể ở trong môi trường có bức xạ không dây mà không có các triệu chứng đau đớn và đôi khi là suy nhược.

Một đứa trẻ mà cô Tachover đang làm việc cùng là một bé gái 13 tuổi đến từ Oregon mà bạn học ngay dưới bộ định tuyến Wi-Fi của lớp học. Sau khi cô bé mắc chứng bệnh vi sóng, cha mẹ cô đã phải ghi danh cho cô vào một trường tư thục Waldorf vì đây là một trong số ít trường không sử dụng Wi-Fi.

Cô Tachover cho biết một phụ huynh có hai con trai mắc chứng bệnh vi sóng. Người mẹ này đã thúc giục trường học của các con trai mình trang bị lớp học với Internet có dây cứng và thậm chí đề nghị trả tiền, nhưng nhà trường đã từ chối. Do đó, các con của cô chỉ có thể đến trường vài giờ mỗi tuần.

Cô Tachover nói, "Khi ở trong môi trường Wi-Fi, các em bị đau đầu, khó tập trung, phát ban và tăng động."

Bệnh vi sóng có thể ảnh hưởng đến những giáo viên làm việc dưới Wi-Fi. Cô Laurie Brown, một giáo viên tại học khu Los Angeles (LAUSD) cho biết cô không hề biết gì về những ảnh hưởng đến sức khỏe từ sóng không dây cho tới khi trường của cô lắp đặt hệ thống Wi-Fi cấp thương mại hồi tháng 4/2015.

Trong kỳ kiểm tra, mỗi học sinh của cô Brown sử dụng máy tính xách tay không dây (Chromebook) để kết nối vào hệ thống máy này. Chỉ sau hai giờ đồng hồ ở dưới mỗi trường công nghệ cao này, cô Brown đã bắt đầu cảm nhận được một vài triệu chứng: Da của cô bị ngứa ran và bỏng rát, có vấn đề hô hấp, và nhịp tim tăng lên. Các mắt cá của cô bắt đầu ngứa và mũi bắt đầu sưng lên.

Cô Brown biết rằng có ít nhất 10 giáo viên và nhân viên phần mềm về những triệu chứng mà sóng Wi-Fi của trường gây nên cho họ. Hai trong số đó đã nghỉ việc, một người đến từ trường khác đã từ chức, và ít nhất ba người (gồm cả cô Brown) đã nộp đơn xin bồi thường thông tin cho người lao động với LAUSD. Tất cả các đơn xin bồi thường ban đầu đều bị từ chối.

Thúc đẩy sự thay đổi

Một giải pháp được đề xuất rộng rãi cho các trường học là lắp đặt hệ thống có dây. Điều này sẽ cho phép các học sinh có một hệ thống Internet tốc độ cao ổn định mà không có bức xạ vi sóng. Chi phí chỉ cao hơn hệ thống không dây một chút.

Việc lắp đặt Wi-Fi vào các trường học trên toàn quốc có thể là mối đe dọa ở mức cao đối với sức khỏe của con cái chúng ta, cũng như các thầy cô giáo và bất kỳ giáo viên đang mang thai.

Tiến sĩ Martin Pall, Giáo sư Danh dự về hóa sinh và khoa học y khoa cơ bản tại Đại học tiểu bang Washington

dạng luật mới. Tại Massachusetts, bản dự luật gắn dây đã nhằm vào vấn đề công nghệ không dây trong một số trường học.

Bà Deb Mayer điều hành hạt Oregon của tổ chức Những bậc phụ huynh trên khắp nước Mỹ (PAA). Bà nói rằng tổ chức của bà đã đưa bản dự luật vào cơ quan lập pháp của tiểu bang nhằm đến việc trẻ em ngày càng tiếp xúc với bức xạ không dây.

Bà Mayer nói, "Chúng tôi không chống lại công nghệ. Chúng tôi chống lại cách sử dụng không an toàn và vô trách nhiệm."

Anh Đặng biên dịch

Trẻ nhỏ như một mầm non cần được nuôi dưỡng, mầm non ấy phát triển ra sao phụ thuộc cách chúng ta chăm bón tốt xấu như thế nào.

BẠN MUỐN CHIA SẺ BÁO VỚI NGƯỜI THÂN, BẠN BÈ?

Epoch Times Tiếng Việt sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

ĐẶT MUA BÁO NGAY HÔM NAY:

TEL: (626) 618-6168 (714) 356-8899

WWW.ETVIET.COM

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Tạo mối quan hệ tốt đẹp giữa cha mẹ với các cô con gái tuổi teenager

CATHERINE YANG

Năm 2012, Kari Kampakis nuôi dạy bốn cô con gái tuổi dậy thì (teenager) và viết blog về điều đó. Một trong những bài đăng của cô có tiêu đề "10 sự thật mà các cô gái trẻ nên biết" đã được lan truyền khá nhanh chóng, và một nhà xuất bản đã liên hệ để in thành sách.

Kampakis vừa là blogger, vừa là diễn giả có các cô con gái hiện đang ở lứa tuổi vị thành niên.

Lời khuyên của cô luôn dẫn đến chủ đề về sự kết nối, cho dù đó là giữa cha mẹ và con gái, hay dạy con gái cách tạo ra những mối quan hệ tốt đẹp và lâu dài trong một nền văn hóa bất ổn.

"99% trong số họ gặp khó khăn với tình bạn, và thường là trong một nhóm bạn; điều này thật đáng buồn," Kampakis nói. Khi cô đi công tác đến một nơi, dù là thành phố lớn hay thị trấn nhỏ, những cô gái mà cô gặp đều có chung nỗi buồn về tình bạn.

"Thể hệ này thực sự đang vật lộn để xây dựng và giữ gìn tình bạn bền chặt."

Khi Kampakis còn đi học, tình bạn là lối thoát khỏi thực tế khắc nghiệt của cuộc sống. Nhưng ngày nay, đối với rất nhiều cô gái, tình bạn lại luôn là nguồn gốc của sự căng thẳng.

"Đó là lý do tại sao tôi đang cố gắng dạy các cô gái giải quyết xung đột. Đó chỉ là một phần của quá trình lớn lên, cùng nhau trưởng thành," cô nói. "Có những cách lành mạnh để vượt qua những thử thách đó."

Sự tử tế xây dựng nên những tình bạn tốt nhất

Các cô gái kể với Kampakis rằng điều đã giúp các em nhiều nhất chính là một điểm trong cuốn sách đầu tiên của cô: Sự tử tế quan trọng hơn sự nổi tiếng. Các em chia sẻ rằng lòng tử tế đã giúp các em đầu tư thời gian và năng lượng vào những tình bạn thực sự của mình; những tình bạn sẽ tồn tại hàng chục năm sau đó.

Aristotle nói tình bạn là "một điều

tuyệt đối cần thiết trong cuộc sống." Rất nhiều nghiên cứu về sức khỏe và hạnh phúc chỉ ra rằng sự gắn kết xã hội bền chặt và ấm áp là chìa khóa cho một cuộc sống tốt đẹp.

Kampakis nói: "Tôi thấy rất nhiều cô gái đang gặp phải vấn đề trong quan hệ bạn bè; họ đang cố gắng hòa hợp với nhóm bạn không phù hợp. Đôi khi một cô gái nào đó muốn nói danh, và rồi cô chơi với một nhóm bạn không phù hợp chỉ vì sợ nói danh đó, mà bạn bè của cô lại không đối xử tốt với cô."

Bức tranh sẽ khác nếu bạn trẻ coi trọng sự tử tế: "Nếu lòng tốt là quan trọng đối với tôi, thì tôi không quan tâm bạn bè của tôi có nổi tiếng hay không, có phải là nhóm bạn tuyệt vời nhất trong trường hay không. Họ là những người bạn đích thực, và họ sẽ đến với tôi khi tôi cần," Kampakis nói. "Nếu bạn coi trọng lòng tốt, bạn sẽ không kết giao với những người bạn xấu. Bạn sẽ có những tiêu chuẩn cao hơn cho những người bạn mà bạn đang tìm kiếm."

Thư mở rộng các mối quan hệ

Ngoài việc dạy con gái trở nên tử tế và khuyến khích cha mẹ về cách khuyến khích điều này, Kampakis khuyến khích các con gái nên mở rộng quan hệ bạn bè, đừng dồn tất cả năng lượng vào nhóm bạn chủ yếu nào đó mà tôn trọng đến người bạn khác; hãy tốt bụng với tất cả mọi người.

"Nếu bạn mở rộng mối quan hệ, bạn có bạn trong lớp khiêu vũ của mình, bạn ở nhà thờ, bạn trong giờ thể dục, và bạn trong trường. Nếu bạn có các nhóm bạn thân khác nhau, thì trong trường hợp một nhóm khiến bạn thất vọng, bạn luôn có một nơi để đến."

Hướng dẫn những giá trị

Cô nhận thấy rằng những lựa chọn được đưa ra các bậc cha mẹ có thể dễ dàng quên đi mức độ căng thẳng của thanh thiếu niên, bởi vì chúng thực sự đang phải đối mặt nhiều hơn so với cha mẹ chúng thời xưa. Ngoài việc cơ thể và nội tiết tố thay

Kari Kampakis cùng gia đình.

“Chúng ta cố gắng giảm bớt sự kiểm soát. Và để chúng ta đóng vai trò hướng dẫn trong cuộc sống của chúng; bạn trẻ phải tin tưởng vào lời khuyên của chúng ta.”

Kari Kampakis

thanh thiếu niên dường như cần một người hướng dẫn; còn khi chúng lớn hơn, tiến vào đại học, thì có lẽ cần một người cố vấn.

Nhưng tất nhiên, thanh thiếu niên không phải lúc nào cũng ở gần bạn để chỉ cho chúng đi đúng hướng, và hiếm khi bạn trẻ nhờ cha mẹ chỉ dẫn ngay từ đầu. Kampakis cho biết đây là lý do vì sao việc dạy cho trẻ em những giá trị tốt đẹp – chẳng hạn như lòng thiện lương, sự tử tế và tính kỷ luật tự giác – đặc biệt là trong những năm đầu tiên, thậm chí trước tuổi vị thành niên, lại quan trọng như vậy.

Khi cha mẹ không ở bên cạnh để hướng dẫn bạn trẻ, hệ thống giá trị thiếu nhuần trong họ sẽ trở thành chiếc la bàn trong tâm giúp đưa ra quyết định trong những năm đầy biến động này. Kampakis cho biết ngày nay các bậc cha mẹ có thể dễ dàng quên đi mức độ căng thẳng của thanh thiếu niên, bởi vì chúng thực sự đang phải đối mặt nhiều hơn so với cha mẹ chúng thời xưa. Ngoài việc cơ thể và nội tiết tố thay

Năm 2012, Kari Kampakis đã có một bài đăng được lan truyền với tựa đề "10 sự thật mà các cô gái trẻ nên biết".

Cuốn sách mới nhất của Kampakis: "Yêu con gái đúng cách: 10 cách để tìm niềm vui và kết nối với con gái tuổi teen của bạn."

đổi, tình bạn cũng thay đổi, văn hóa của họ thiên về thành tích nhiều hơn, và những bài học tự mang xã hội về việc không ai có thể mắc sai lầm liên tục.

Xây dựng mối quan hệ chặt chẽ

"Chúng ta cố gắng giảm bớt sự kiểm soát" - Kampakis nói. "Và để chúng ta đóng vai trò hướng dẫn trong cuộc sống của chúng; bạn trẻ phải tin tưởng vào lời khuyên của chúng ta."

Điều này có nghĩa là hãy thực sự lắng nghe con bạn, hãy dừng lại và lắng nghe trước khi phản hồi. Điều này cũng yêu cầu tôn trọng quyền riêng tư của các con. Nếu bạn trẻ cảm thấy an toàn, chúng sẽ chia sẻ những điều mà chúng thậm chí không nói với bạn bè của mình.

"Bạn trẻ có thể đáp lại theo cách mà bạn không mong đợi," cô nói.

Nếu Kampakis có vẻ có tất cả những lời phù hợp để giúp các bậc cha mẹ và thanh thiếu niên nhìn thấy bức tranh lớn và tầm nhìn xa hơn, thì phần lớn những điều này bắt nguồn từ đức tin của cô. Kampakis nhớ một linh mục từng nói với cô rằng: "Tình yêu muốn những gì tốt nhất cho ai đó lâu dài."

Sự cần thiết của lòng bao dung

"Nếu bạn mắc lỗi, không sao cả. Hãy sang trang mới và tiến về phía trước tốt hơn, Chúa vẫn nhìn nhận và không để nó bị lãng phí," cô nói. Kampakis biết rằng nhiều phụ nữ sống trong sự hổ thẹn trên miền sau khi phạm sai lầm, và sinh ra tuyệt vọng; nhưng điều đó là không nên.

"Nuôi dạy con cái dựa trên đức tin là cách chúng ta có thể có hy vọng, rằng có ai đó đã phạm sai lầm khủng khiếp nhưng đều có rất nhiều người đã vượt qua, cho dù đó là trong Kinh thánh hay trong lịch sử; họ tiếp tục sống một cuộc sống tuyệt vời và dành nói đau đó cho một mục đích sau này. Tôi nghĩ rằng những đứa trẻ của chúng ta đang lớn lên trong một thế giới mà chúng quá lo sợ, và chúng được biết rằng một sai lầm có thể hủy hoại toàn bộ cuộc đời của chúng."

Kampakis kết luận rằng, "Không ai trong chúng ta có một cuộc sống lúc nào cũng phẳng lặng, nhưng những lựa chọn tốt hơn sẽ đem lại một cuộc sống tốt đẹp hơn. Tất cả chúng ta đều từng mắc sai lầm, chúng ta đều từng đi sai đường, và luôn có một bước ngoặt để quay trở lại. Nếu bạn trẻ ở lứa tuổi vị thành niên có thể hiểu điều này, thì đó chính là điều thực sự giúp chúng đi đúng hướng."

Anh Đặng biên dịch

Xin đừng công nghiệp hóa hệ thống giáo dục học đường

ANNIE HOLMQUIST

Trước những biến động liên tục của cuộc sống, các giáo viên, ban giám hiệu, các bậc cha mẹ và trẻ em sẽ tìm cách tự điều chỉnh để có một cuộc sống bình thường mới. Đó có thể là cách tốt nhất để chúng ta thoát khỏi thể chế giáo dục công nghiệp hóa.

Mùa xuân năm ngoái, hàng xóm của tôi bất ngờ thấy những đứa cháu của họ học tại nhà. Những đứa trẻ chơi xe scooter cạnh nhà tôi vào "giờ ra chơi", ông bà dắt xe, vài đứa lớn hơn cũng mau chóng nhập cuộc.

Khi tìm hiểu tôi khám phá ra rằng mô hình trường học tại nhà này đã được mở rộng cho các gia đình khác trong thời gian cách ly.

Tình huống như vậy không chỉ khiến tôi thích thú mà còn là niềm vui cho những ông bà dạy học tại nhà này. Thảo luận về vấn đề này vào đầu mùa xuân, họ thừa nhận rằng điều đó rất thách thức, nhưng cũng không thể phủ nhận những điều tốt đẹp về kết quả chất lượng mà giáo dục tại nhà mang lại.

Những người hàng xóm của tôi như ông bà đó, đã mạnh mẽ giải quyết vấn đề khó khăn bế tắc gây ra bởi đại dịch và tích cực tham gia vào cuộc sống của trẻ em. Đây chỉ là cách mà mà Robin Marantz Henig gợi ý cho các ông bà trong một bài báo gần đây trên The Atlantic Henig, bởi những người lớn tuổi ở độ tuổi nghỉ hưu đang khao khát tiếp xúc với những người khác và có một mong muốn to lớn là sống có ích.

Cô gợi ý rằng: "Các giáo viên và hiệu trưởng có thể tuyển dụng các ông bà làm cộng tác viên để tìm ra phương thức mới cho việc học hành bình thường trong đại dịch."

Đó là một chiến thuật đối bên cùng có lợi: Người già có được cách để vượt qua sự cô đơn và mang lại ý nghĩa về mục đích sống mỗi ngày của họ, còn giáo viên và cha mẹ thì có được những người đồng đội có cùng kinh nghiệm và thời gian, và trẻ em thì được một người lớn khác giúp chúng vượt qua những khó khăn với việc học từ xa.

Henig cũng thảo luận về cách ông bà có thể bù đắp cho sự thiếu quan tâm cho trẻ em khi chúng bị lạc lõng

trong một lớp học có gần 30 học sinh khác. Ông bà sẽ đóng vai trò là người đồng hành cùng đứa trẻ, hỗ trợ thêm về các bài tập và các nội dung học tập, đồng thời bảo đảm các thông điệp quan trọng được truyền từ giáo viên đến cha mẹ.

Điều kỳ quặc là các trường học dường như đã trải qua nhiều năm cố gắng tách người già khỏi trẻ nhỏ và trẻ nhỏ khỏi gia đình. Cựu giáo viên và là nhà viết văn John Taylor Gatto tuyên bố Hoa Kỳ đã trở thành một "quốc gia của các thể chế" thay vì một cộng đồng.

Gatto viết: "Bằng cách cô lập người già và trẻ em khỏi cuộc sống lao động ở các nơi và bằng cách cô lập người dân lao động khỏi cuộc sống của trẻ em và người già, các thể chế và mạng lưới đã dần dần sự mất kết nối cơ bản giữa các thế hệ. Những thông khổ nảy sinh khi không có phương thức đồng hợp này; không có cộng đồng sống mục đích sống mỗi ngày của họ, còn giáo viên và cha mẹ thì có được những người đồng đội có cùng kinh nghiệm và thời gian, và trẻ em thì được một người lớn khác giúp chúng vượt qua những khó khăn với việc học từ xa."

Henig cũng thảo luận về cách ông bà có thể bù đắp cho sự thiếu quan tâm cho trẻ em khi chúng bị lạc lõng

trong những tháng gần đây về sự cô lập ngày càng lớn giữa các gia đình, nhà thờ, bạn bè và cộng đồng. Thật tốt khi chúng ta nhận ra những vấn đề đó sự cô lập như vậy gây ra và chúng ta nên tiếp tục đẩy lùi nó. Nhưng trong

khí than văn về sự cách ly hiện tại, chúng ta dường như đã quên mất rằng sự cô lập mà Gatto đề cập đến đã diễn ra trong nhiều năm.

Bất cứ khi nào các thể chế can thiệp đáng kể vào vấn đề cá nhân, chúng sẽ gây ra nhiều tổn thất. Bằng cách chuyển

trọng tâm cuộc sống của chúng ta từ gia đình và cộng đồng sang các thể chế và mạng lưới, chúng ta thực tế đã suy tôn cuộc sống theo kiểu máy móc.

Khi chúng ta chờ đợi cuộc sống tự điều chỉnh, các giáo viên, ban giám hiệu, các bậc cha mẹ và trẻ em sẽ tìm cách tự điều chỉnh cho một cuộc sống bình thường mới. Có lẽ nhiều ông bà như những người hàng xóm của tôi và tác giả của bài báo trên The Atlantic, sẽ tham gia, kết nối lại các thế hệ và kiểm soát lại cuộc sống gia đình và cộng đồng trong quá trình này. Khi làm như vậy, sự tự do mới này có lẽ sẽ giúp chúng ta thoát khỏi các thể chế công nghiệp hóa giáo dục và quyết định không bao giờ quay trở lại nữa.

Annie Holmquist là biên tập viên của tờ Intellectual Takeout. Bài này được đăng lần đầu trên Intellectual Takeout.

Ngọc Thuần biên dịch

Kampakis cùng các con gái của mình.

TRÍ HUỆ CỔ NHÂN

CHUYỆN TĂNG TỬ DẠY CON: Cha mẹ cần nghiêm khắc với chính mình

HẠNH THỊ

Tăng Tử người nước Lô là học trò xuất sắc của Khổng Tử, có nhiều công hiến hoàng đương Nho học. Câu chuyện Tăng Tử giết lợn dạy con nhắc nhở các bậc cha mẹ về chữ "Nghiêm" trong giáo dục quan trọng thế nào.

Một hôm vợ ông chuẩn bị đi chợ, con trai nhỏ khóc đòi theo đi. Không biết làm thế nào, nằng liên nói đó con: "Con ngoan, nghe lời mẹ, mẹ về sẽ làm thịt lợn cho con ăn nhé".

Khi nàng đi chợ về, nghe thấy tiếng mài dao trong sân vội chạy vào hỏi Tăng Tử: "Chàng mài dao làm gì thế?".

Tăng Tử trả lời: "Để mổ lợn. Chính nàng đã nói đi chợ về sẽ mổ lợn cho con ăn mà."

Người vợ đỏ mặt vội nói: "Thiếp chỉ nói đùa để dỗ con thôi, sao chàng lại cho là thật?"

Tăng Tử nói: "Ta không thể nói chơi với trẻ con được. Hôm nay nàng nếu nói dối lừa con, chính là dạy con lừa dối người khác. Mẹ lừa dối con thì con sẽ không tin vào mẹ nữa. Thế thì sao có thể dạy con thành chính nhân quân tử được?"

Ngày nay, không ít những bậc cha mẹ giống như vợ của Tăng Tử, xem nhẹ đạo đức làm cha mẹ chính là gương xấu cho con cái. Kỳ thực, đây là vấn đề thiếu nghiêm khắc với bản thân, cũng chính là thiếu nghiêm túc trong việc dạy con.

Dạy con nhất định cần đặt ra tiêu chuẩn cao để con thành người có phẩm chất và trí thức, đó chính là "Nghiêm". Muốn vậy, cha mẹ càng không thể tự cho phép bản thân mình phóng túng, muốn gì làm vậy. Bởi vì con trẻ còn nhỏ chưa biết phải trái đúng sai nên tất yếu sẽ học theo những gì cha mẹ làm.

Cha mẹ nói dối thì không cách nào dạy con trở thành

người tín nghĩa. Cho nên Tăng Tử giết lợn dạy con là chuyện tưởng như có chút thái quá nhưng thực ra là việc quan trọng để giữ gìn sự tôn nghiêm của bậc làm cha mẹ.

Sách "Dạy con sáng Đạo" (Minh Đạo gia huấn) giảng rằng:

"Người có đạo đức, con cháu thông minh
Người vô đạo đức, con cháu ngu muội"

Nguyễn văn:
"Hữu đạo đức giả, tử tôn thông minh
Vô đạo đức giả, tử tôn ngu muội"

Cha mẹ có ảnh hưởng rất lớn đối với việc giáo dục con cái. Cha mẹ đạo đức tốt đẹp sẽ dạy dỗ con cái có hiểu biết, trí tuệ. Người mà không có đạo đức thì không cách nào dạy dỗ con từ tế cho nên con cháu ngu muội. Gia đình chính là trường học đầu tiên quan trọng nhất đối với sự trưởng thành của trẻ nhỏ.

Phép tắc dạy con cháu của gia đình họ Vương: bài học truyền đời

TRUNG HÒA

Vương Phu Chi, người Hoàng Dương (thuộc Hồ Nam ngày nay), là nhà tư tưởng nổi tiếng cuối thời nhà Minh đầu thời nhà Thanh, tên chữ: Nhi Nông, hiệu: Khương Trai, còn có các tên hiệu khác là Nhất Hồ Đạo Nhân, Tịch Đường, Đào Ngột Ngoai Sĩr... Ông là cử nhân cuối thời nhà Minh.

Khi Trương Hiến Trung khởi nghĩa có mời Vương Phu Chi đi theo và bắt cha ông là Vương Triều Sinh đi làm con tin; thực tế là muốn ép ông phải đi theo. Vương Phu Chi tự lấy dao đâm khắp thân thể thương tích đầy mình, rồi sai người khiêng đi gặp Trương Hiến Trung, muốn dùng thân mình để đổi cho cha được trở về. Trương Hiến Trung thấy ông bị trọng thương liền thả ông và Vương Triều Sinh về.

Sau khi nhà Minh diệt vong, quân Thanh tràn xuống phía Nam. Vương Phu Chi ở Hoàng Sơn, Hồ Nam đã đem quân kháng cự quân Thanh. Sau khi binh bại, ông lại gia nhập triều đình Vĩnh Lịch Nam Minh. Sau này do tận mắt chứng kiến triều đình Vĩnh Lịch hủ bại, ông phản nộ từ chức.

Sau này Vương Phu Chi dựng nhà trong núi Thạch Thuyền ẩn cư, một lòng gắng sức trước tác, tổng cộng 40 năm trời. Khi ông ẩn cư, có viên quan địa phương hăm mộ thanh danh của ông nên muốn mời ông xuống núi làm quan, Vương Phu Chi không đồng lòng. Ông giỏi thơ văn, tinh thông trí thức, quan trọng hơn là tinh thông học thuật, đã viết những trước tác triết học như "Chu dịch ngoại truyện", "Thượng thư ẩn nghĩa"...

Vương Phu Chi trước sau giữ khí tiết, đồng thời gây dựng được thành tựu lớn trong học thuật, trở thành nhà tư tưởng nổi tiếng. Tất cả những điều này đều có quan hệ mật thiết với sự giáo dục nghiêm khắc từ nhỏ của người cha - Vương Triều Sinh.

Vương Triều Sinh là công thần phá băng kỳ thi hương năm Thiên Khải thứ nhất (năm 1621) triều Minh; ông thường giáo dục con cái nghiêm khắc

Tranh vẽ Vương Phu Chi của một họa sĩ đời nhà Thanh.

lại có phép hay, được truyền tụng trong gia tộc.

Phương pháp giáo dục con cái của Vương Triều Sinh rất độc đáo; ông không dùng phương thức nghiêm mật dạy bảo mà luôn dân dạt như mưa dầm thấm lâu. Mỗi khi con cái có hành vi không phù hợp thì ông luôn luôn dạy bảo với nét mặt vui vẻ, nhân nại gọi mở, dân dạt. Vương Triều Sinh không cho phép con cái chơi các trò chơi như đen đỏ, bài bạc, mã cầu, võ nghệ, tạp kỹ... Tuy nhiên cũng có lúc ông đem cờ ra chơi với các con.

Bình thường lúc nhàn rỗi, Vương Triều Sinh dạy con về truyền thống văn hóa và các lời dạy của cố nhân, phân tích giảng giải cho con cái nghe, đồng thời còn dạy chúng một chút lịch sử, sự tích và tâm gương tiên nhân. Vương Triều Sinh cũng thường chong đèn đàm đạo với con cái, có khi tới nửa đêm mà vẫn chưa nghỉ.

Khi còn nhỏ, Vương Phu Chi không biết tự trước thức bản thân, thường nói lời sai trái. Mỗi lần như vậy, Vương

Triều Sinh không vội trách mắng con, chỉ trầm ngâm, nghiêm nghị không nói gì với con trai, để Vương Phu Chi xem xét mình từ nội tâm. Đến khi Vương Phu Chi thực sự nhận thức được lỗi lầm của mình từ nội tâm, nhỏ lệ bày tỏ nhất định sẽ sửa chữa, khi đó Vương Triều Sinh mới phê bình và dạy bảo, giúp con trai nhận thức được sai lầm của mình sâu sắc hơn nữa.

Vương Phu Chi đã kể thừa truyền thống tốt đẹp giáo dục gia đình của phụ thân, ông cũng rất chú trọng giáo dục con cháu. Vương Phu Chi đã dùng thơ ca để dạy con trai lập chí hướng, chú ý không bị ảnh hưởng xấu của xã hội:

*Khởi đầu lập chí hướng
Từ bỏ thói quen xấu
Thói quen tiêm nhiễm người
Không rượu mà vẫn say*

*.....
Tiền tài đầu bất tận
Tích lũy ta đầu cần
Tất cả người trước mặt
Đều giúp ta sửa mình
Những người không ra gì
Liên lụy ta sao nổi
Tự tại thường an Khang
Vua quan chẳng quan hệ*

*.....
Châm chỉ vui đọc sách
Hiếu kính ta sửa mình
Đức là gốc lập thân
Đứng hàng người hào kiệt
Biết chữ biết được Chân
Tục khí tựa xa lánh
Chữ Nhân chỉ hai nét
Khác với chữ thù căm
Tự tại không bần bản
Thì không khác với Trời.*

Ý nghĩa là: Ban đầu lập chí hướng thì cốt yếu là không bị ảnh hưởng của phong khí thế tục. Phong khí thế tục là thứ dễ tiêm nhiễm con người nhất, như không uống rượu mà cũng say. Những người bị phong khí thế tục đầu độc thì thường "mưa tay trong bị", ngắm ngắm hai người, và thực mang tranh giành cái lợi của con. Đầu có bậc đại trượng phu nào theo học bọn họ? Đầu có người tài năng xuất chúng nào đứng

cùng hàng ngũ với lũ bất tài vô đức?

Những của cải vô cùng vô tận kia, không phải là những thứ mà những người như chúng ta cần tích trữ. Phẩm tính của những người đó ở trước mắt, đều là thứ mà chúng ta cần từ bỏ. Chúng ta không muốn bị tài sản trôi buộc mê hoặc như những người đó. Tự tại thoát tục, bình an mạnh khỏe mới là điều chúng ta mong muốn, do đó không bị câu thúc trôi buộc, tự tương tự do thoảng đạt. Dùng cảnh giới như vậy thì có thể hiểu được ý nghĩa sâu xa của cố nhân.

Nếu thực hiện được những đạo lý trên thì có thể lập thân, không sợ không trở thành hào kiệt. Đồng thời cũng có thể phụng dưỡng mẹ cha, có thể bồi dưỡng tình cảm tiết tháo và chí hướng cao thượng. Dùng cảnh giới như vậy mà kết giao bằng hữu, thì hành vi cũng sẽ hợp với lễ nghĩa.

Vương Phu Chi yêu cầu con cái không được để phong khí thế tục ảnh hưởng; điều này đã thể hiện cảnh giới siêu thoát thế tục của ông.

Phu Chi còn viết một bài thơ, giáo dục cháu nội, dạy cháu cần lập chí hướng cao xa:

*Một cuốn sách truyền gia
Chỉ mong cháu lập chí
Phượng bay chín ngàn trượng
Èn sẽ đứng nhìn sông
Không uống canh chua thổi
Nhân xem người ta say
Biết chữ biết được Chân
Tục khí tựa xa lánh
Chữ Nhân chỉ hai nét
Khác với chữ thù căm
Tự tại không bần bản
Thì không khác với Trời.*

Bài thơ này và bài thơ trên đều yêu cầu con trai, cháu nội lập chí hướng, thoát tục, lời lẽ rất sâu sắc. Đặc biệt là khuyến nhủ hậu nhân không nên truy cầu những thứ như tiền của phú quý, cần phải tự tại thoát tục, không để bần đốn ở về thế tục vấy bẩn, làm được thế thì có thể đạt được đến cảnh giới tối cao của con người.

Trẻ em cần học lịch sử để tránh sự chi phối của truyền thông

ANNIE HOLMQUIST

Khi lớn lên, lịch sử đã trở thành một trong những môn học yêu thích của tôi. Điều này sẽ khiến một số người có thể cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng xét cho cùng, tại Hoa Kỳ môn lịch sử thường chỉ được coi là môn học điều kiện cho những học sinh tham gia vào đội bóng bầu dục của trường trung học. Do đó, môn lịch sử "ngẫu nhiên" trở thành lĩnh vực của ông huấn luyện viên bóng bầu dục, người rất ít quan tâm đến môn học này. Kết quả là ông có thể truyền rất ít niềm yêu thích đối với lịch sử cùng với những kiến thức về quá khứ cho học sinh của mình.

Phải chăng đó là lý do tại sao The Nation's Report Card đã cho thấy rằng chỉ có 12% học sinh trung học phổ thông thông thạo lịch sử Hoa Kỳ (cuộc thi Nation's Report Card được tổ chức dành cho học sinh lớp 4 và lớp 8 mỗi 2 năm một lần để đánh giá khả năng đọc hiểu và làm toán của các em học sinh). Phải chăng đó là lý do tại sao Dự án 1619 đang thúc đẩy một chương trình giảng dạy thay thế môn lịch sử. Phải chăng đó cũng là lý do những người trẻ tuổi cực đoan đang phá hủy các bức tượng lịch sử mà không hề có lý do hợp lý nào?

Nếu một người có ít kiến thức về lịch sử, hoặc nếu kiến thức đó chỉ giới hạn trong những câu chuyện kể về những

bậc tiến bối, bậc ông cha là những kẻ xâm lược xấu xa, vậy thì cũng không còn lý do để tôn kính những người anh hùng trong quá khứ, những ý tưởng hay những tiến bộ mà họ đã đạt được. Câu chuyện của tôi thì khác. Khi còn nhỏ, tôi đã học lịch sử thông qua tiểu thuyết lịch sử, trong đó miêu tả chủ đề cần truyền tải như một câu chuyện rất hấp dẫn và cũng rất có ý nghĩa với thời đại của chúng ta. Ngay cả những cuốn sách giáo khoa lịch sử khô khan mà tôi gặp ở trường trung học và đại học cũng không thể xóa bỏ tình yêu lịch sử mà tiểu thuyết lịch sử đã thấm nhuần trong tôi khi còn nhỏ.

Bây giờ tôi nhận ra rằng được học lịch sử theo cách này quả là một đặc ân cho tôi, và tôi tự hỏi liệu các học sinh khác có đánh giá quá khứ cao hơn nếu họ có cơ hội trải nghiệm cách học tương tự hay không.

Chúng tôi ngẫu nhiên có một cơ hội để tìm hiểu về việc này. Gallup báo cáo rằng 10% phụ huynh đang chọn cho con mình học tại nhà trong năm nay. Điều đó có nghĩa là 10% phụ huynh hiện có cơ hội đưa ra quyết định về những gì con họ sẽ đọc và học. Nhiều phụ huynh khác hiện nay cũng có cơ hội định hướng nhiều hơn cho việc học của con họ vì buộc phải theo học "tại nhà" theo các chương trình giáo dục trực tuyến.

Tôi có thể đề nghị các phụ huynh thử dùng phương pháp học lịch sử

Nếu chúng ta có thể dạy con mình rằng lịch sử thật thú vị, vậy chúng sẽ sẵn sàng hơn trong việc tự tìm hiểu.

Tim hiểu về lịch sử và các nội dung văn hóa khác giúp trẻ em có quan điểm khách quan về thời đại và xã hội các em đang sống.

TT Trump ký sắc lệnh 'Giáo dục yêu nước', phê phán lý thuyết chủng tộc quan trọng

XUÂN THÀNH

Tổng thống Donald Trump hôm thứ Năm (17/9) đã nói rằng "văn hóa bác bỏ" của cánh tả, trong đó có lý thuyết chủng tộc quan trọng và "Dự án 1619" của New York Times, là "tuyên truyền độc hại" phải bị xóa bỏ khỏi các trường học và nơi làm việc. Sau đó, tổng thống đã ký sắc lệnh về thúc đẩy giáo dục yêu nước.

"Các bậc phụ huynh Hoa Kỳ sẽ không chấp nhận tuyên truyền [tây nã] trong các trường học của chúng ta, văn hóa bác bỏ tại nơi làm việc hoặc sự đàn áp đức tin, văn hóa và các giá trị truyền thống tại quảng trường công cộng. Không còn thế nữa", TT Trump nói tại Văn khố Quốc gia (National Archives) ở Washington. "Lý thuyết Chủng tộc Quan trọng, Dự án 1619, và cuộc vận động chống lại lịch sử Hoa Kỳ là tuyên truyền độc hại - một thứ chất độc ý thức hệ mà nếu không bị loại bỏ, sẽ phá hủy những mối liên kết dân sự gắn bó chúng ta với nhau".

Trong sự kiện nêu trên, ông Trump đã đề xuất "giáo dục yêu nước", tán dương một giải thưởng mà Quý quốc gia vì nền dân chủ trao cho các ngành nhân văn đưa ra "chương trình giảng dạy ủng hộ Hoa Kỳ, ca ngợi sự thật về lịch sử vĩ đại của đất nước chúng ta". Ông cũng ký sắc lệnh thành lập một ủy ban nhằm "thúc đẩy giáo dục yêu nước", được gọi là "Ủy ban 1776".

Ông Trump nói rằng trong bối cảnh của bạo loạn và bất ổn bị kích

hoạt bởi cái chết của George Floyd ở Minneapolis, "phong trào cấp tiến đang nỗ lực xóa bỏ đi sản phẩm trân quý này [sự thật về lịch sử vĩ đại của Hoa Kỳ]". Ông gọi đồng thái đó là một dạng "bao quyền".

"Không có ví dụ nào [về tuyên truyền tây nã] rõ ràng hơn Dự án 1619 mất uy tín hoàn toàn của New York Times", ông Trump nói, tiếp tục tấn công vào dự án gồm hàng loạt các bài bình luận của New York Times về lịch sử Hoa Kỳ đã bị nhiều nhà khoa học chính trị và lịch sử chỉ trích là không chính xác. "Dự án này viết lại lịch sử Hoa Kỳ để dạy cho trẻ em chúng ta rằng đất nước này được hình thành dựa trên nguyên tắc áp bức, không phải tự do".

Dự án 1619 tìm cách tập trung nói về lịch sử Hoa Kỳ theo các tác động của chủ nghĩa nô lệ và các đóng góp của những cá nhân người da đen. Người khởi xướng dự án này đầu năm nay đã được nhận giải báo chí Pulitzer.

Ông Trump cũng nói rằng lý thuyết chủng tộc quan trọng - một bộ phận của lý thuyết quan trọng bị ảnh hưởng bởi Karl Marx, đã được trường phái triết học Frankfurt thúc đẩy - là "đang được cưỡng ép đưa vào trường học, đang được áp đặt vào đào tạo ở nơi làm việc, và đang được triển khai để chia rẽ những người bạn, những người hàng xóm và các gia đình".

Một số người cánh hữu đã từng nói rằng lý thuyết quan trọng và lý thuyết chủng tộc quan trọng là những nỗ lực dài hạn nhằm phá vỡ chính thể Hoa Kỳ

TT Donald Trump tham dự một buổi lễ màu với trẻ em trong Lễ Phục sinh lần thứ 141 trên Bãi cỏ phía Nam của Tòa Bạch Ốc ở Hoa Thịnh Đốn, ngày 22/4/2019.

truyền [tây nã] tại các trường học". Đồng thời, trong nhiều tuần gần đây, ông Trump đã tán công mạnh mẽ vào "Dự án 1619" của New York Times - dự án với các bài viết tuyên bố Cách mạng Hoa Kỳ là cuộc đấu tranh nhằm bảo vệ chế độ nô lệ chứ không phải vì tự do cá nhân và các quyền căn bản tự nhiên. Ngày 6/9, TT Trump đã viết trên Twitter cho biết ông sẽ không cấp tiền liên bang cho các trường học giảng dạy "Dự án 1619". Ông Trump đăng lại một tweet có tên Ocitman tuyên bố: "California đã đưa dự án 1619 vào các trường học công. Sớm thôi các bạn sẽ không còn nhận ra nước Mỹ", và tổng thống viết thêm lời bình: "Bộ Giáo dục đang tìm hiểu việc này. Nếu đúng vậy, họ sẽ không được cấp tiền".

Bài phát biểu hôm 17/9 của ông Trump là một phần trong nỗ lực lớn hơn của tổng thống Hoa Kỳ đương nhiệm nhằm xác lập bản thân ông là ứng viên tổng thống theo đuổi "luật pháp và trật tự" trước cuộc bầu cử vào tháng 11.

ALL PHOTOS IN PUBLIC DOMAIN

Thống tướng Douglas MacArthur (giữa) trong chuyến trở lại Philippines. Hình ảnh được chụp bởi Gaetano Faillace.

Mẹ và con trai- Kỳ 4/4:

Mẹ của Thống tướng Douglas MacArthur

JEFF MINICK

Vài thập kỷ qua đã chứng kiến sự trỗi dậy của các “Bà mẹ trực thăng” - các bà mẹ luôn bên cạnh con cái của họ, quan tâm hết mức đến sự phát triển của con, coi trọng thành công trong học tập và xã hội, thậm chí có thể gọi điện cho giáo viên để phàn nàn về điểm số mà con họ nhận được. “Mẹ hổ” đã trở thành một cách gọi quen thuộc đối với những bà mẹ nghiêm khắc, đầy con mình phải vượt trội ở trường học.

Mary Pinckney Hardy MacArthur (còn được gọi là Pinky), mẹ của Thống tướng Douglas MacArthur, một trong những chỉ huy quân sự vĩ đại nhất nước Mỹ, là một hình ảnh chuẩn mực của một “Bà mẹ trực thăng” như vậy.

Là một người miền Nam có anh trai đã chiến đấu cho Liên minh miền Nam, năm 1875 Pinky kết hôn với Trung tướng Arthur MacArthur, một anh hùng chiến tranh của Liên minh và là một người đàn ông huyền thoại trong Quân đội Hoa Kỳ. Cùng với chồng, Pinky nhiều lần chuyển quân doanh, sinh ba đứa con nhưng chỉ còn lại duy nhất một người con trai là Arthur III.

Douglas MacArthur được 3 tuổi khi anh trai Malcolm qua đời, và kể từ đó, anh trở thành trung tâm của sự chăm sóc và tình cảm của mẹ. Anh ngưỡng mộ cha mình và ngưỡng nhìn ông như một anh hùng, phần lớn đó là nhờ mẹ Pinky luôn kể những câu chuyện miêu tả hình tượng hóa vị anh hùng MacArthur.

Như Arthur Herman viết trong cuốn “Chiến binh người Hoa Kỳ Douglas MacArthur” rằng “Cho đến khi bà qua đời năm 1935, bà vẫn thực sự là người phụ nữ quan trọng nhất cuộc đời ông”.

“Người đàn ông này là con của tôi!”

Pinky bắt đầu giáo dục con từ rất sớm. Con trai của bà không bao giờ thiếu những cuốn sách về các anh hùng võ thuật, nhà viết tiểu sử của William nói với chúng ta trong cuốn “Caesar của Hoa Kỳ - Douglas MacArthur 1880-1964”: “Sâu trong tâm, họ học được đức tính can đảm và sự ô nhục của sự hèn nhát”.

Ở trường trung học, Pinky đã đăng ký cho con trai mình vào Học viện quân sự West Texas, và với sự khuyến khích không ngừng của bà, anh sớm đạt thành tích tỏa sáng. Trong lĩnh vực thể thao, anh cũng rất xuất sắc,

Mẹ ra đi là một cú sốc rất lớn đối với tôi và tôi gặp khó khăn lớn trong việc điều chỉnh lại bản thân với những điều đã thay đổi. Mất mát này đã làm tôi choáng váng và tôi thấy mình đang mò mẫm trong tuyệt vọng.

Douglas MacArthur

Douglas MacArthur thời trẻ, 1905.

trở thành tiền vệ của đội bóng đá, một người chơi bóng chày và là người chiến thắng trong giải vô địch quần vợt của trường.

Sau khi tốt nghiệp thủ khoa, cả cha mẹ của MacArthur, đã tìm mọi cách trong khả năng của mình để chuẩn bị cho kỳ thi tuyển sinh vào Học viện quân sự Hoa Kỳ tại West Point. Pinky giám sát việc học của con để chuẩn bị cho các kỳ thi này, nhắc con tập trung đọc sách, đồng thời thuê gia sư cho con và cho con học thêm tại một trường trung học ở Milwaukee để ôn lại các môn như toán học và tiếng Anh.

Vào ngày thi, khi MacArthur mất ngủ vì quá lo lắng, chính Pinky đã động viên con. Bà kéo con trai sang một bên và nói: “Hãy tự tin, tự lực và ngay cả khi con không đậu, mẹ biết con đã cố gắng hết sức”.

Điểm của anh cao hơn 16 điểm so với những người giỏi nhất trong số các ứng viên còn lại. MacArthur khăn gói đến West Point, và mẹ anh cũng vậy.

Trong bốn năm học, Pinky thuê phòng trong một khách sạn gần Học viện, nơi MacArthur đến thăm bà bất cứ khi nào anh có thể, để chia sẻ những cuộc phiêu lưu của mình, nhận lời khuyên và cảm hứng từ mẹ.

Có một lần, MacArthur phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng lớn. Một phiên tòa được thành lập ở West Point đã ra lệnh cho MacArthur buộc phải nói những điều không trung thực. Nếu anh từ chối thì có thể dẫn đến việc bị đuổi khỏi trường.

Trước khi vào phòng xử án, anh một lần nữa trải qua cảm giác buồn nôn đã làm anh căng thẳng như ngày thi tuyển sinh. Ngay trước khi anh xuất hiện trong phòng xử án, anh đã mở một lá thư có một bài thơ mà mẹ gửi. Những dòng cuối cùng truyền cho anh sức mạnh để đối mặt với tòa án:

“Hãy làm nhiệm vụ của con, nếu đó là nhiệm vụ

Để làm thế giới cao ngạo này phải tôn vinh ta,

Hãy chắc chắn rằng, khi phán quyết được nêu ra, con sẽ là người chiến thắng”

Bà còn tự hào khẳng định: “Người đàn ông này là con trai tôi!”

MacArthur giữ danh dự của mình, sống sót sau thử thách và tốt nghiệp đứng đầu lớp.

Đằng sau ánh hào quang của MacArthur là bóng dáng của mẹ
Ngay cả sau đó, Pinky vẫn là một phần trong cuộc sống của MacArthur, người

mà anh coi trọng nhất. Bà đã viết thư giới thiệu MacArthur với Thống tướng John J. Pershing của lực lượng Hoa Kỳ. Bà đồng hành cùng con trai từ rất sớm trong sự nghiệp quân sự của anh ở vùng Viễn Đông, và sau đó vẫn ở gần anh khi hoàn cảnh cho phép.

Chỉ có một lần, Pinky phản đối lựa chọn của con trai. Đó là khi MacArthur kết hôn với một người phụ nữ đã ly dị, bà đã từ chối tham dự đám cưới.

Không giống như đa số mọi người, MacArthur không hề giận mẹ vì chuyện đó. Cho đến khi mẹ mất, và đến cả lúc bản thân phải ra đi, anh vẫn dành cho mẹ tình cảm không nguôi. Dwight Eisenhower, một phụ tá thời đó của MacArthur, đã kể lại rằng việc mẹ qua đời năm 1935 “đã ảnh hưởng đến tinh thần ngài ấy một thời gian khá dài”.

Trong một lá thư gửi cho một người bạn, chính MacArthur đã viết vài ngày sau đám tang rằng: “Mẹ ra đi là một cú sốc rất lớn đối với tôi và tôi gặp khó khăn lớn trong việc điều chỉnh lại bản thân với những điều đã thay đổi. Mất mát này đã làm tôi choáng váng và tôi thấy mình đang mò mẫm trong tuyệt vọng”.

Hiếm khi trong lịch sử chúng ta bắt gặp một mối ràng buộc như vậy giữa mẹ và con trai. Ảnh hưởng của bà rất lớn. Như Arthur Herman đã viết: “Mẹ là nhân vật trung tâm trong cuộc đời của ông ấy... Bà rất cứng rắn nhưng cũng tình cảm và lãng mạn mà lại rất khôn ngoan - đó cũng là những phẩm chất bà truyền lại cho con trai mình”.

MacArthur tiếp tục sự nghiệp quân sự xuất sắc. Ông chỉ huy các lực lượng ở Thái Bình Dương trong Thế chiến II, mở ra sự thay đổi chính trị và kinh tế cho Nhật Bản sau cuộc chiến đó, và tham gia Chiến tranh Triều Tiên trước khi trở về quê nhà năm 1951.

Dấn dặt Douglas MacArthur trên cuộc đời và con đường sự nghiệp là những nguyên tắc và bài học được thấm nhuần bởi “người mẹ trực thăng” của ông, bà Pinky.

Nhà giáo dục nổi tiếng Montessori đã nói: “Bàn tay đưa nôi là bàn tay thống trị thế giới”.

Cựu tổng thống Hoa Kỳ Abraham Lincoln từng nói một câu rất đáng nhớ: “Tất cả những gì tôi đang có, và những gì hy vọng cho mai sau, mọi sự là nhờ ơn người mẹ thiên thần của tôi”. (Nguyên văn: “All that I am, or hope to be, I owe to my angel mother”).

My My biên dịch